

Mutual Mèdica

Els Grups de Vida

per

ANTONI MARTI BALTA

QUOUSQUE TANDEM...?

ENCARA que no sia més que per a correspondre pràcticament a l'amable editorial que dedicà el BUTLLETÍ del mes de juny als metges forans que durant l'any havíem escrit quelcom per al portaveu del Sindicat de Metges de Catalunya, portem novament avui a les seves planes la nostra ploma humil, sadollada, més de bona voluntat i d'entusiasme, que de la destresa periodística que bondadosament ens atribuïa en l'esmentat editorial la Redacció del BUTLLETÍ.

Siga dit això com a descàrrec per la gosadia a intervenir novament amb nostres treballs, que molts qualificaran, sens dubte, de gens reeixits d'estil, alhora que poc interessants d'assumpte, però no volem caure en el pecat a que alludeix el company Dr. Llorens, de Vilavert, en son article del mes d'agost i, si altra cosa no, tal vegada serveixi com una mena de càstig que esperoni als qui, tenint més facultats que nosaltres per a escriure, no ho fan, contribuint així a convertir una vegada més en realitat, la dita: "a la terra dels cecs, el borni és rei".

* * *

Voldria avui presentar a la clara visió dels companys la necessitat urgent que tenim de posar en marxa els grups de Vida que manquen per constituir, no sols per l'aspecte econòmic (altrament d'una necessitat innegable) sinó per l'aspecte moral de la qüestió, que no sé com ha passat desapercbut, ja que, de no ésser així, no es comprendria com algú no hagués encetat encara aquest tema, ben interessant al meu entendre.

En més d'una ocasió, al fullejar la premsa mèdica peninsular i sobretot al llegir les ressenyes de les Assemblees professionals, he sentit envermellar el meu rostre, al veure com en paràgrafs ditiràmics era elogiada la previsió de la classe mèdica catalana, a la que s'és proposada com a model exemplar digne d'ésser imitat (ja que no superat) per les altres regions, perquè amb la nostra Mutual hem fet el miracle d'allunyar de prop nostre, els espectres de l'Hospital i de l'Hospici.

Doncs bé, fem examen de consciència i diguem: Es veritat això? Es veritat que tenim resolt el problema nostre i el de les nostres famílies? Desgraciadament, no podem contestar amb un sí categòric la segona part de la pregunta. L'espectre de l'Hospital es sortosament lluny de nosaltres, el de l'Hospici, però, no ho serà de nostres fills, mentres els grups de Vida que manquen no estiguin constituïts.

Això, que al primer cop d'ull us semblarà, i certament ho és, un cas de deixadesa col·lectiva, molt freqüent entre nosaltres (més no per això menys punible) té un caire ben poc honorós per als metges catalans, si es té en compte que mentres a la secció d'Invalidesa destinada a beneficiar-nos personalment, funcionen tots cinc grups, a la secció de Vida destinada a beneficiar nostres famílies, està tot just a punt de funcionar el tercer.

Heu pensat en el que pot semblar això? Heu parat atenció en el que representa per a la classe mèdica de Catalunya? No veieu planar damunt d'ella com una mena de núvol on es veu transparent el mot EGOISME?